

Rosset KATHÁS. 121, 277.

गर्भुत् KUYALAJ. 140, a.

गर्भुत् m. eine Form der Sonne Verz. d. Oxf. H. 70, b, 29.

गर्भुत् ^०यते zum Garuda werden Spr. 861.

गर्भुत्मान m. Garuda's Gebieter, Bein. Vishṇu's R. 7, 7, 38. गर्भुत्-
नां पत्निषाम्नीशानं गर्भुत्म् Schol.

गर्भुत् auch n. nach dem Schol. zu H. 1318 (AUFRECHT).

गर्ग 1) a) (dieses Z. 1 nach m. hinzuzufügen) Bhāradvāga Verfasser von RV. 6, 47. — d) Bez. eines best. Tactes Sāmhitādm. im ÇKDR.

गर्गर 3) HARIV. 3936. — 4) vgl. घर्घट.

गर्ग, गर्गन्मेष HALĀJ. 5, 32. गर्गितरव (सिंक्त्स्य) Spr. 3673.

— अभि vgl. मेघकूटाभिगर्गितेश्वर.

— उद् ein Gebrüll erheben: उत्थाय सिंक्मियुनमुद्गर्गत् KATHÁS. 74, 98.
mit lauter Stimme ausrufen: इत्याद्युद्गर्गत् 271.

— प्र vgl. प्रगर्गन्.

— प्रति Jnd (gen.) zuschreiben so v. a. Jnd zum Kampf (Wettkampf)
herausfordern Spr. 3378.

गर्ग 2) Getöse: घन^० Sp. 3673, v. 1.

गर्गि, घन^० Spr. 3673.

गर्गिन् (von गर्गि adj. अति^० KATHÁS. 60, 103 nach Kern fehlerhaft für
अभिगर्गिन् anbrüllend.

2. गर्त 1) ÇĀṆKH. BR. 11, 4, 16, 9, 23, 14, 26, 5. गर्त वावपयते Schol. zu
VS. PRĀT. 8, 62. 63. Z. 13 MBu. 13, 3184 liest die ed. Bomb. richtig नि-
धिर्भा. — 3) f. आ N. pr. eines Flusses: अङ्गारगर्तासंगम Verz. d. Oxf.
H. 63, b, 41. — Vgl. मञ्जु^०, महां^०.

गर्तमित् KĀṬH. 23, 10, 26, 5.

गर्ताकुक्कुटक m. ein best. Vogel, = कुलालकुक्कुट VARĀH. BRU. S. 88, 8.

गर्द, अर्धं विन्नागर्दत् PAKĪAV. BR. 14, 3, 19.

गर्दम् (von गर्दम्), ^०भति den Esel spielen ŚĪU. D. 273, 8.

गर्दम् 1) a) ^०त्वच् Verz. d. Oxf. H. 98, a, 1. Am Ende eines adj. comp.

f. आ KATHÁS. 70, 97. — c) vgl. गर्दिमिन्.

गर्दिभक्त m. = गर्दभप्रतिकृति P. 5, 3, 96, Sch.

गर्दभोमुख m. N. pr. eines Lehrers Ind. St. 4, 373. PRAVARĀDUH. in
Verz. d. B. H. 38, 33.

गर्दी f. क्रोशाति गर्दी कन्धैव तुन्ना TS. 3, 1, 11, 8. — Vgl. गत्दी.

गर्ध 2) mit acc.: पद्गर्ध्वा BuĀG. P. 10, 64, 40.

— अभि vgl. अभिगर्ध्वा.

— प्र vgl. प्रगर्धिन्.

गर्ध 1) SARVADARĀNAS. 167, 13. अर्धगर्धतस् KATHÁS. 36, 189. अति^० 104, 117.

गर्धन 1) adj. gierig HALĀJ. 2, 208. BHĀṬ. 7, 16. — 2) f. आ Gier HALĀJ. 2, 209.

गर्धिन्, समर^० R. 7, 14, 2. आमिष^० KATHÁS. 121, 29. Füge noch leiden-
schaftlich liebend hinzu. Z. 7. fgg. an allen angeführten Stellen haben
die neueren Ausgg. dieselbe Lesart.

गर्भ 2) Sp. 702, Z. 10 गर्भान् R. 5, 28, 6 bedeutet wohl Sprösslinge,
junge Schosse. Z. 22. fg. सुरगर्भ und देवगर्भ (s. auch bes.) bedeuten
Götterkind, कमलगर्भ wohl eine Lotusknospe und काञ्चनगर्भ wohl eine
junge Kāñkana-Pflanze. — 8) in der Dramatik ungefähr so v. a. Ka-
tastase DAÇAR. 1, 33 (vgl. S. 11). ŚĪU. D. 333. 321. WILSON, Hindu Th.

I, xxxix. — 9) Garbha Prāgāpatja als Ṛṣi Ind. St. 3, 439. — 10)

गर्भ am Ende von Personennamen WASSILJEW 267.

गर्भकर्तृ Bein. Tvashṭar's als Verfassers von RV. 10, 184.

गर्भकाम adj. (f. अति) Leibesfrucht wünschend PĀR. GRU. 1, 9, 11.

गर्भगुर्वी adj. f. schwanger ŚĪU. D. 133, 6.

गर्भगृह 1) HALĀJ. 2, 137. KATHÁS. 107, 11. 112, 160. KUYALAJ. 76, a. —

2) WILSON, Sel. Works 1, 189. KATHÁS. 80, 30. 81, 49. 50. 80.

गर्भगेह n. = गर्भगृह 2) KATHÁS. 33, 173.

गर्भप्राक्किा f. Hebamme KATHÁS. 34, 62.

गर्भचेत m. ein Diener von der Kinderzeit her RĀGA-TAR. 3, 153. Spr.
5336. — Vgl. गर्भदास.

गर्भदास Sklavenkind, verna VARĀH. BRU. S. 23 (21), 14.

गर्भद्रावण n. Bez. eines best. Processes, der mit Mineralien (insbes.
Quecksilber) vorgenommen wird, Verz. d. Oxf. H. 320, a, 23.

गर्भद्रुति f. = गर्भद्रावण SARVADARĀNAS. 100, 6.

गर्भधृति f. Bez. eines best. Processes, der mit Mineralien (insbes.
Quecksilber) vorgenommen wird, Verz. d. Oxf. H. 320, a, 13.

गर्भपातन 4) n. das Verursachen einer Fehlgeburt KATHÁS. 72, 213. ŚĪU.
D. 290, 9.

गर्भवन n. = गर्भगृह 2) KATHÁS. 33, 175.

गर्भमोक्ष m. Entbindung, Niederkunft VARĀH. BRU. 3, 17.

गर्भयुता adj. f. schwanger VARĀH. BRU. 4, 7.

गर्भरत्ना f. das Schützen der Leibesfrucht KATHÁS. 23, 62.

2. गर्भरत्नण zu streichen und die Stelle u. 1. गर्भरत्नण zu setzen.

गर्भवती vgl. अर्धगर्भवती.

गर्भवध m. Tödtung einer Leibesfrucht: ^०प्रायश्चित्त Verz. d. Oxf. H.
281, b, 17.

गर्भवायुधारणा f. Titel des 22ten Adhj. in VARĀH. BRU. S. v. I. für धारणा.

गर्भशय्या ŚĪU. D. 134, 12. Spr. 3692.

गर्भश्रीकान्तमिथ्र m. N. pr. eines Autors SARVADARĀNAS. 101, 22.

गर्भहृत्तर m. Tödter der Leibesfrucht, N. pr. eines bösen Dämons
MĀRK. P. 31, 76.

गर्भधान SĀṆSK. K. 32, a, b.

गर्भवतारणा (गर्भ + अर्) n. das Erscheinen der Leibesfrucht, Empfäng-
niss Verz. d. Oxf. H. 311, a, 10 v. u. गर्भवतारणा im Ind.

गर्भिन in Etwas enthalten: नाम कार्यं नाटकस्य गर्भितार्थप्रकाशकम्
ŚĪU. D. 427. Am Ende eines comp. schwanger mit, enthaltend: तात्पर्य^०
(वाच. LA. (H) 89, 21. गर्भितता f. und गर्भितत्व n. das Enthaltensein, Bez.
eines Fehlers in der Rhetorik: die Einschlebung eines Satzes in einen
andern ŚĪU. D. 373. 397. 226, 3.

गर्भिन् uneig.: बुद्धानुमानगर्भिण्या BuĀG. P. 12, 5, 9.

गर्भकिरण (von गर्भ + 1. कर) n. das zur-Leibesfrucht-Machen, das
Gebären ŚĪU. D. 143, 15.

गर्भोत्पाद् m. = गर्भोत्पत्ति Verz. d. Oxf. H. 304, b, 1.

गर्भ्य adj. etwa einen Mutterschoos bildend, trüchtig: यो दृतिणावृत्त
तं वृद्धेद्गर्भ्यः सः KĀṬH. 26, 3.

गर्भुत् Sp. 707, Z. 3 hierzu Comm.: अकृष्टपच्यमरणमुद्गर्ध्वं धान्यम्.
गन्मुत् und गान्मुत् KĀṬH. 10, 11.

